

gyermekkel való együttimádkozás és fokozatos bibliaolvasás fontos kérdésével foglalkozik. A legelső fokon a saját fogalmazású, rögtönzött ima elsajátítását, a bibliának pedig megfelelő képekkel való szemléltetését tartja alapvető jelentőségűnek. — **G. Weber** az elsődolgozás korszerű alakulására mutat rá: El a külsőségektől, „életünk leszbb napjának” emlegetésétől; helyette legyen inkább a szülői házban lefolyó első előkészület, majd plébániai oktatás után áldozás édesanya és édesapa között, kiindulópontja további vasárnapok közös áldozásának. (Gyűjteményünk legrészletesebb, sok gyakorlati indítást nyújtó, 18 oldalas tanulmánya.) — **E. Ell** a gyónás előfeltételeinek elsajátítását nyomatékozza: először tudja a gyermek igazán megbánni hibáit, és őszinte javulást fogadni. („Ezt sajnálom” címmel.) — További tanulmányok a serdülő ifjúságot tartják szem előtt. **F. Pöggeler** („Új imádkozás az ifjúsággal”) új módszerekre mutat rá, hogyan lehet szövegek és képek alapján önálló, szinte elmékedő imát megkedveltetni a fiatalokkal. Ov a helytelen magatartásoktól, de ugyanakkor pozitívum értékel első pillanatra bizarrnak tűnő korbeli formákat (perbe szállás Istennel), imaparafrázisokat mutat be, és liturgikus lehetőségekre is utal. — **H. Böhinger** az ifjúság korszerű börtölési gyakorlatának lélektani megalapozásáról ír. **S. Grün** a szülők magatartására ad tanácsot abban az esetben, ha serdülő gyermekük nem szívesen jár szentmisére. — **P. Bovet** a vegyes vallású házasságok vallásnevelési problémáit tárja elénk. — Végül **F. Pöggeler** részletesen foglalkozik a német nyelvterület ifjúsági bibliáival, nagyra értékelve (a tévesen női szerzőnek mondott) Anne de Vries magyarul is ismert „Fiatalok Bibliáját”. Ez utóbbi, inkább német olvasóknak szóló tanulmánytól eltekintve magannyi értékes elvi és gyakorlati szempontot nyújtó eszmefuttatás, lelkipásztorok és szülők számára egyaránt. Török Jenő

Lisieux-i Szent Teréz — magyarul.

A Teréz-centenárium nagy könyvtermést hozott. (Lásd a Szolgálat 1973 karácsonyi számának mellékletét.) Mintegy utóhangként a 74-es év folyamán két igen fontos dokumentum vált hozzáférhetővé magyarul is. Az egyik az *Önéletrajz kritikai szövege*. (Lisieux-i Szent Teréz *Önéletrajza*, Ford. Kis Monika. Ecclesia, Budapest 1974, 329 o., 16 képmell.) A magyar hagiográfia nagy adósságot törlesztett le ezzel, de bőségesen: Kis Monika mintha csak arra született volna, hogy Terézt fordítsa. A stílus ezer árnyalata: kedves közvetlenség és áradó lendület, rokokó ékítmények és szaggatott panasz, bájos humor és a küldetés öntudatos hangja egyformán gondos tolmácsolást kap. Kár, hogy a bevezető tanulmányban a fordító semmit sem mond munkájáról, sem összehasonlítást nem végez a régebbi és a hiteles szöveg között legalább néhány részlettel. Értékesek viszont a Teréz korszerűségét illusztráló gondolatok (a tanulmány címe: „Az atomkor szentje”), és megnyugtató az a higgadt kiegyensúlyozottság, amellyel alakját és a kézirat történetét bemutatja, megvilágítva főleg Ágnes anyának történelmileg és lélektanilag érthető, mai szemléletünkkel ellenkező, de „hamisításnak” nem mondható szerepét. A bevezető ezzel a csendes öntudatú mondattal végződik: „Igazi arca, igazi alakja: ez.” Szívesen hiszünk neki.

A másik fordítás külföldön jelent meg. Teréz utolsó mondasait („Novissima Verba”) tartalmazza, ugyancsak a kritikai kiadás alapján. (A *Gyermek Jézusról* és a *Szent Arcról* nevezett Szent Teréz utolsó beszélgetései . . . Anonymus, Róma 1974, 207 o.) Teljes terjedelmében közli Ágnes anya 714 mondasát tartalmazó „Sárga füzet”. „Kiadásunk célja — olvassuk a bevezetőben — elsősorban egy egyedülállóan mély léleknek az életről, halálról, Istentről és a teremtett világról alkotott képét bemutatni.” Nem túlzás ez egy tüdővészben fulladozó fiatal apáca összefüggéstelen utolsó megnyilvánulásával kapcsolatban? Az olvasó hamarosan meggyőződhetik: nem. A Terézét jellemző keresetlenség és a teljes belső érettség összefonódása felejthetetlen olvasmánnyá teszi ezeket a lapokat. Testi-lelki kínlódszában egészen emberi és kiszolgáltatott, de ugyanakkor tanítómestere környezetének — és nekünk is. „Üzenete realizmussal és optimizmussal teli üzenet, mely elsősorban azokat ragadja magával, akik szenvednek, de valójában mindenkit, aki él.” A fordítás sok gondolattal és gyöngédséggel készült. Az eredeti kiadás filológiai apparátusából jó érzékkel használja fel a S. M.